

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

III. Consideratio Infirmitates conferendo cum inferni pœnis, quas nostris
peccatis sumus promeriti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

mirate premi: quia *salua* est ex ore tuo procedens, vt me per eam sanitati restituas. spue itaque in me, quantum lubet: modò in aeternum parcas.

3. *Consideratio, Infirmi- tates conferendo cum Inferni pœnis, quas nostris peccatis sumus promeriti.*

ATEMPORALIBVS pœnis licet transire ad aeternas, quas etiam constituit Deus D. N. in *numero, pondere & mensura* iuxta damnati culpas: modo tamen quodam ad eò tremendo & horrendo, vt præ illis quasi nihil esse videantur oēs pœnæ, quas huius vitæ infirmitates secum adferunt. Confer igitur numerum cum numero, pondus cum pondere, mensuram cum mensura: & in ea comparatione magnum inuenies modum lætitiæ, & actionis gratiarum; amoris, & laudis Dei; & affectuum aliorum magnæ consolationis & utilitatis ipsi animæ tuæ.

Punctum. 1.

I.
Numerus
pœnarum
inferni.

i Eccles. 1. 7.

2.

CONFER igitur primùm *numerum* cum numero, cogitans duos in inferno numeros horrendos; alterum ipsarum pœnarum, & tormentorum; alterum annorum, quibus vnumquodq; perdurat, & quamuis aliter atq; aliter: vterq; tamen est innumerabilis. Nouit enim Deus; numerum pœnarum; quas tamen nos nec numerare possumus. si tamen eas velis quasi ex vestigio cognoscere: circumspecte infirmitates & miserias, quas patiuntur omnes, qui detinentur in omnibus nosocomijs, & regionibus totius vniuersi; & intelliges, eas omnes ita collectas in inferno inueniri, vt vna & plures, imò multæ earum simul afficiant singulas partes miserandi corporis; & quemlibet sensum, & facultatē infœlicis animæ: nullo præterito sinu, vel angulo, qui non sit eis refertus. Nam ibi est horridus capitis dolor, oculorum, aurium, dentium, lateris, intestinorum, coxendicis, calculi, & podagræ; ibi est fames, sitis, vigiliæ, defatigatio, contractio ossium, frigus, æstus, tremor, stridor dentium; ibi est tristitia, timor, tædium, anxietas, agonia, melancholia, ac desperatio. Denique quemadmodum *omnia flumina*, aquæ dulcis *intran- t in mare* aquæ amaræ, quæ omnia absorbet, & tamen ipsum mare non *retundat* ob suam immensitatem: ita infirmitates omnes & huius vitæ miserix colliguntur in inferno: suntque veluti dulces aquæ, & riuli parui, si comparentur cum ipso inferno, cuius est amaritudo & magnitudo immensa. Quòd si poteris maris Oceani guttas numerare: poteris quoque pœnas & calamitates, quæ in ipso Inferno perferuntur; & quas tu fuisses ob tua peccata perpessus.

Q V I D verò dices de annorum *numero* quibus illæ sunt duraturæ? est numerus, absque numero, quem sit impossibile numerare: quia nullum terminum habet: nec DEVS ipse annum eius vltimum in eo numerando inueniet, nam post mille millia millionum annorum enumerata, super- sunt toridem numeranda; quibus enumeratis, non solum vltimus non in-

uenitur;

venitur; sed singuli sunt quasi essent primi. & tantus infernus adhuc superest Caino post quinque millia annorum, quibus in eo manet: atque si hodie eo esset ingressus; & post milliones annorum hinc computatos, idem ei erit; atque si eo die primum ingrederetur. Quomodo ergo non resolveris in lacrymas tristitiæ, ac lætitiæ cum hoc nuncio: tristitiæ quidem ob admissa peccata, quibus te tanto periculo exposuisti; lætitiæ vero, propterea quod à pœnis adeo innumerabilibus, & prolixis DEVS te liberauerit: contentus, quod pauca aliquas, easque breues in hac vita patiaris. Si iudex, qui reum posset ad perpetuas trêmes iuste damnare, aut ut ab aquis raptaretur, aut candentibus forcipibus cruciaretur, aut in rotam, aut patibulum ageretur: eam pœnam commutaret in aliam, quæ ad octo tantum dies in aliqua nauicula remigaret, aut in vinea tanquam operarius laboraret: hanc ille reputaret magnam fœlicitatem; & tanquam demitissima in se lata sententia, exultaret. si tu igitur ob tua crimina iuste damnari poteris ad perpetuas in inferno trêmes, & æternos in carcere illo cruciatus: quomodo non exultes, quod eorum loco infirmitatem aut afflictionem, & dolorem sustineas, quem super remus Iudex tibi mittit, loco horrendarum pœnarum, quas tibi condonat? satis tibi sit, pro tua in ægritudine consolatione, cogitare, quod illa non sit æterna futura, quemadmodum illa fuisset; quam eras promeritus; sed breuis: & quod breui dies veniet, in quo dicere liceat *transuimus per ignem & aquam & eduxisti nos in refrigerium*. Debuisses in Inferno per ignem & aquam transire: scriptum est enim. *Ad nimium calorem transeat ab aquis nimium* sed transitus ille refrigerium nullum habet; cum sit ab vno tormêto ad alterum, & neutrius anxietas ac dolor, cesset sed idem æternum duret. At in hac vita transibis quidem per aquam & ignem, per dolorem scilicet frigoris, & caloris in febris; sed vtrumque tamen transibit, ut ab eis omnino liber, magnam consequaris requiem, & animæ tuæ commoditatem.

DEINDE pondus cum pondere ponderundum, ac perpendendum immensum cruciatuum Inferni pondus: & singulorum maius esse, quam ut dici vel cogitari possit, nam (ut Sanctus Petrus dixit: *in ibi Angeli fortitudine & virtute cum sint hominibus maiores, non possunt portare aduersus se execrabile, & seuerissimum DEI iudicium*, quod in eos dimittit in Infernum: & hi sunt *ignantes*, qui *gemunt sub aquis*, ob nimium earum pondus. nam *quasi molari quodam magno & grauissimo lapide alligati, missi sunt in mare æternarum miseriarum*. Et quidquid hic toleratur, est tanquam molaris lapis in aliqua charta depictus; aut sicut ignis depictus cum vero igne comparatus. Dolor capitis, & febris æstus, tanquam delineatio quædã est doloris & æstus, qui ibi toleratur: nam quidquid ibi

est, ad

Æternitas pœnarum.

Inferni consideratio medicina doloris.

1. Pet. 1. 6. 11.

1. Iob. 24. 19.

Refrigerium in inferno nullum.

Punctum. 2. in 1. Pet. 2. 11.

1. Iob. 26. 5. 2. Apoc. 18. 21.

*Pondus pa-
narum in-
ferni*

est, ad supremum in suo genere culmen peruenit, nulla admixta cololatio-
ne. Quod si, qui nunc sunt in inferno, ascenderent in hunc mundum; &
quod hic patimur, paterentur: nihili illud facerent: eò quòd ad eò immensa
ibi patiantur: & immensas Deo gratias agerent, si illud in hoc ipsis eò muta-
ret. Cur ergò conquereris de infirmitate: quã sustines? cur non potius Deũ
laudas, quod te ab eo eripuerit, q̄ fuisses in Inferno toleraturus? Cũ te i-
gitur febris æstus vexauerit, memor esto flammarũ æternarũ, in quibus æ-
ternũ fuisses cum Epulone diuite arsurus: quando litis est tibi molesta, re-
uoca tibi in memoriã sitim eiusdẽ in scælicis diuitis, qui contentus erat, si p
Lazarus extremum digiti sui in aquã intingeret, vt refrigeraret linguã eius, quod
tamen illi fuit denegatum, suntq; iam vltra mille annos, quod id petat: nec
est, qui porrigat. & quamuis nunquã a petendo cessabit: nunquam erit, qui
id beneficij ei conferat: nec vnquam eius voto satis fiet. Si vigilie noctis te
vexant, eò quòd proluxior videatur: memento noctis illius æternæ, cui dies
nunquam succedet; & sic videbitur tibi breuis. Si torquet, quod ita iaceas
in lecto, etiam inter culcitræ, & linteamina: cogita, quem lectum fuisses in
inferno habiturus; tecumque loqui sententiam illam Iaiæ: q̄ *subter te stier-
netur tinea, & operimentum tuum erunt vermes*, qui te rodent semper, & viscera
tua torquebunt: nam nec tinea finitur, nec vermis moritur. Et in hunc
modum pœnas potes aspicere, quas fuisses perpessurus, quæ affines sunt ijs
quas nunc pateris: vt illarum comparatione, exiguæ hæ tuæque videan-
tur: & gaudeas in eis, vt reliquas illas euadas. Verbum siquidem est ipsius
Domini, quod *non surget duplex tribulatio*: nec puniet in inferno eum, qui
lubens in hoc mundo acceptauit pœnam, quam ipse illi imposuit. De ho-
mine quodã narrat venerabilis Beda: quod ægrotanti ostenderit Deus pœ-
nas & cruciatus Inferni, qui ad se rediens ita obstupuit, vt horrendas face-
ret pœnitentias: conijciens se in media hyeme in o zelatum flumen: & in
media æstate se collocans ad solis ardorem. ab huiusmodi autem retrahere
eum volentibus, dicebat: *frigidiora ego vidi; calidiora ego vidi*: in quorum
comparatione hæc mihi temperatissima videntur. o si fidei oculis semel
ad infernum descenderes, cum iaces ægrotus! procul dubiò sufficeret, vt
dulce iudicares valdeque leue, quidquid nunc amarum æstimas, & grauif-
simum.

p Luc. 16. 24

*Pictura est
omnis dolor
humus vita.*

q̄ Isai. 14.
11.

r Nabur.
19.

o passi gra-
uiores.

Punctum 3.

psal. 74. 9.

EADEM commodiùs meditaberis, si *mensuram* conferas cum mensura;
& calicem, quem in hoc mundo hauris; eum eo, quem fuisses bibiturus in
Inferno: de quo Dauid: *calix in manu Domini vini meri plenus myſto*, quem
inclinauit ex hoc in hoc: nunc scilicet vni porrigendo, nunc alteri: *exuntia-
men fex eius non est exinanita: bibent ex eo omnes peccatores terra*: cogita igitur,
DEVM Dominum nostrum in manu & potestate suã habere calicem

immen-

immense magnitudinis, plenum vino mero, & misto *Mero*, quia plenus est pœnis & plagis iustitiæ; *mysto* verò, eò quòd hæ plagæ cum illis tanquam vnum vinum cum altero commiscuntur. Sed multò magis mistum censetur cum ipsiusmet vini fecibus; quæ sunt pars fœtidissima & maximè horrenda in ipso inferno, quam ebibunt damnati, etiam inuiti: quia iustitia diuina inuitos impellit ad bibendum, & ipsas feces hauriendas: ita tamen, vt, etsi quotidie bibant, nunquam tamen hauriatur, & æternum bibent simul cum ipsis fecibus, repugnante natura & voluntate ob tot acerbæ & fœtidæ amaritudines. Hunc calicem fuisse bibiturus ob tua peccata: quem tamen diuina misericordia à tam acerbæ potu præseruauit. cuius loco paruum alium calicem cum vino diluto & absque fecibus porrexit: infirmitatem scilicet quam sustines, mixtam multis consolationibus & solatijs; & cum spe æternos cruciatus non degustandi. Quomodo ergò non lubens accipias calicem hunc tui salutaris, in gratiarum actionem, quòd te ab alio acerbæ ad eò calice liberauerit? cogita, quid inter vtrumque calicem intersit; quid inter vinum & vinum: mixturam & mixturam: & tunc cum spiritu gratitudinis ac lætitiæ dicas cum Dauid: *quid retribuam Domino pro omnibus bonis, quæ retribuit mihi, & malis, à quibus me liberauit? calicem hunc mei salutaris accipiam, quem lætus, & lubens hauriam: siquidem me à calice iræ suæ liberauit, qui mihi fuisset cruciatus æternus.*

IV. Consideratio, de morbis, quòd nostra purgant peccata & magnorum meritorum præbent occasionem.

QUONIAM Inferni pœnæ commutantur in alias luendas in Purgatorio, nisi in hac vita luantur: cogitabis pro tuo solatio, Deum D.N. duplex habere Purgatorium: alterum sub terra, & alterum in hoc mundo in infirmitatibus & aduersitatibus, quæ mutuo se in aliqua re excedunt. Purgatorium alterius vitæ in hoc præstat, quòd sit mera pœna absque vlllo timore impatientiæ aut nouæ culpæ, aut vllius eius admixtionis. quod quidem magni faciendum est: quamuis valde etiam affligat, quod nullum ibi sit meritum, nec augmentum gratiæ, nec spes ad maiorem gloriam progrediendi ob pœnam quæ ibi toleratur: & quodammodo charitas magis est ibi coacta, quam in hac vita. nam eius propensio est aut esse cum Deo unita, videns eum clarè in gloria: vbi tanquam lapis in suo centro requiescit; aut crescere & proficere semper: studendo magis ac magis amare vsque ad summum, quod potest quia nullum ex se habet huius dilectionis terminum. Cum igitur in Purgatorio nec Deum videat, nec proficiat ad melius & perfectius eum videndum, est extra suum centrum violenter, & afflictus: videns quidem se pati; non tamen crescere, & proficere. Contra verò in huius vi-

Merum vinum, & mistum quid?

Duo calices valde inæquales.

Psalm. 115. 12.

Punctum. 1.

Duo Purgatoriorum eorumque differentia.

Futurum.

